

ת"פ 2713/06/12 - מדינת ישראל נגד יולי פלטין

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 2713-06-12 מדינת ישראל נ' פלטין ת"פ

32186-12-10 מדינת ישראל נ' פלטין

בפני כבוד השופטת נאוה בכור

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יולי פלטין

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה המתמחה מר עדן בן לולו

הנאשם בעצמו וב"כ המתמחה גב' סמדר תמיר כלף ממשרד עו"ד מאיה סטול

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בתיק שבכותרת ובת"פ 32186-12-10 אותו ביקש הנאשם לצרף במסגרת ההסדר, בעבירות של הכשלת שוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ותקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו בהמשך לצירוף התיק כנ"ל- ותיקון 2 כתבי האישום בהתאמה, יורשע בגינם ויופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר, ללא הסכמה לעניין העונש, למעט הסכמה לעניין הארכת התנאי בר ההפעלה בן 8 חודשים מת"פ 2684/08 (שלום פתח תקווה).

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו מיום 7.6.15 עולה כי הנאשם כבן 31, עלה מרוסיה בשנת 1991 עם משפחתו בהיותו כבן 7 שנים, מזה כשמונה חודשים עובד בחברת בנייה, ומתגורר בבית הוריו בצופית.

סיים 10 שנות לימוד (לא הוצגו מסמכים) ותאר קשיי הסתגלות לאורח החיים בארץ. על רקע זה נטה להתרועע בצעירותו עם חברה שולית, ובהיותו כבן 16 נפלט ממסגרת לימודית. באותה עת אף החל לצרוך סמים מסוג גראס, והחלה מעורבותו הפלילית.

בהיותו כבן 18 התגייס לצבא במסגרת "חיל כללי", ושירת כשנה וחצי כמאבטח מתקנים. על רקע קושי בהסתגלות למסגרת הצבאית נעדר מהשירות, ובהמשך נשפט למאסר ושחרר מהצבא על רקע אי התאמה (לא הציג אישור).

לאחר שחרורו, עשה ניסיונות להשתלב במסגרת תעסוקתית, אולם התקשה להתמיד במקומות עבודה, בין היתר על רקע העמקה במעורבותו בפלילים.

לפני כ-8 חודשים השתחרר ממאסרו האחרון, ומאז עובד לדבריו בחברת בנייה ומתגורר בבית הוריו בצופית (לא הציג אישורים).

משפחת מוצאו מונה הורים ושני אחים בגילאי 30-31, כשהוא השני בסדר הלידה. אביו, בן 55, מהנדס במקצועו, ואמו, כבת 51, עובדת כמוכרת בחנות בגדים.

תאר מערכת יחסים תקינה עם בני משפחתו, ועל רקע רצונו לנהל אורח חיים עצמאי - מתכן לעבור להתגורר בשכירות בפ"ת.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי לחובתו 6 הרשעות בין השנים 2004-2014, בגין ביצוע עבירות העדר משירות צבאי, סמים, רכוש ו אלימות. נדון ללא הרשעה בבימ"ש לנוער בפ"ת בגין ביצוע עבירות אלימות, ובין היתר נדון למאסרים בפועל כשהאחרון שבהם מיוני 2014 בו נדון ל-13 חודשי מאסר.

החל לצרוך סמים ואלכוהול בגיל 17, להוציא את התקופות בהן שהה במאסר, ובמהלך מאסרו האחרון נעזר בגורמי טיפול והפסיק את השימוש בחומרים ממכרים.

כמו כן בדיקת שתן שנערכה לו נמצאה נקייה משרידי סמים.

הנאשם מוכר לשירות בין השנים 2006-2013 עת ערכו אבחונים והוגשו תסקירים בהליך המעצר בעניינו. במסגרת אבחון משנת 2013, התרשם השירות מהתנהגותו האלימה של הנאשם, כמו גם מבעיות התמכרות לאורך השנים לאלכוהול וסמים.

לאור ההתרשמות מרמת סיכון להישנות התנהגות אלימה - לא הומלץ על שחרורו ממעצר, ועל כן נותר במעצר עד תום ההליכים. בהמשך - נדון ל-13 חודשי מאסר בפועל, ושוחרר ממאסר זה לפני כ-8 חודשים.

בהתייחסותו לעבירת הכשלת שוטר - לקח אחריות על ביצועה. לדבריו היה בדרכו לעבודה, והתבקש לעצור לבדיקה ע"י השוטר, הוא התקשה להבין את דרישתו של השוטר, ביטא כלפיו כעס ותסכול עד להסלמת האירוע עת התפרץ כלפיו. תאר בפני השירות התנהגות בעייתית שאפיינה אותו באותה עת, אך ביטא חרטה על מעשיו, כמו גם על הפגיעה בשוטר.

התרשמות השירות היא מאדם בן 31 שמגיל צעיר בולטים קשייו להתמיד במסגרות חיו השונות. בהיותו בן 16 החל לנהל אורח חיים שולי, ובכלל זה התמכר לאלכוהול וסמים ונטייה להתנהגות אימפולסיבית ואלימה.

על רקע מעורבותו השולית התקשה לייצר יציבות תעסוקתית, ולהערכת השירות ברקע להתפרצותו האלימה כלפי השוטר עומדים קשייו בוויסות כעסים, נטייתו להתנהגות פזיזה, וקשייו להתמודד עם גורמי סמכות.

בשיחה עם הנאשם, שוקפה לו ההערכה כי בהעדר טיפול - קיים סיכון להישנות התנהגות אלימה, והסברה כי עליו להשתלב בטיפול בתחום השליטה בכעסים, והוא הביע נכונות ראשונית לכך.

לאור האמור - מתבקשת דחייה על מנת לבחון השתלבותו במסגרת טיפולית ההולמת את צרכיו, נוכח היותם של ההליכים המשפטיים הנוכחיים גורם מדרבן לטיפול עבורו.

מתסקיר משלים בעניינו מיום **6.9.15** עולה כי במהלך תקופת הדחייה נפגש השירות עם הנאשם, שהביע נכונות להשתלב בטיפול בתחום השליטה בכעסים. הנאשם שולב בקבוצה בשירות המיועדת למבוגרים עוברי חוק, שמטרתה לסייע למטופלים להתמודד עם קשיים בתחומי החיים השונים, תוך בחינת קונפליקטים אישיים וסיבתיים, במטרה להפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות.

עד למועד כתיבת התסקיר השתתף הנאשם בשני מפגשים טיפוליים אליהם הגיע כנדרש והחל משתף בעולמו הפנימי. במהלך תקופת הדחייה גילה מוטיבציה להשתלב בטיפול, הן במהלך האבחון שנערך לו טרם השתלבותו והן באחריות שגילה לעמוד בקשר שוטף עם השירות.

מסר כי מתמיד בעבודתו בתחום הבנייה.

על גורמי הסיכון להישנות עבירה - שקל השירות את חומרת התנהגותו בעבירות, העובדה כי מאסרים שהוטלו עליו בעבר לא היוו עבורו גורם מרתיע ומציב גבול.

על גורמי הסיכוי לשיקום - שקל השירות את העובדה כי כיום מבטא הנאשם תובנה באשר לסיכון הכרוך במצבו, השתלבותו במסגרת תעסוקתית והמוטיבציה שמביע להיעזר בטיפול הקבוצתי, העובדה כי לא נפתחו נגדו תיקי מב"ד נוספים מאז ביצוע העבירות, כמו גם היותם של ההליכים המשפטיים והאופציות העונשיות גורמים מרתיעים ומציבי גבולות עבורו.

לאור האמור, וההתרשמות כי הנאשם ניתק את קשריו השוליים, הומלץ על לאפשר לו להמשיך באפיק השיקומי בו החל, ולהטיל עליו צו מבחן למשך שנה.

בנוסף, השירות סבור כי ענישה קונקרטית של של"צ הולמת במקרה זה, שכן מחד - תחבר את הנאשם לחומרת התנהגותו ותתווה עבורו ענישה חינוכית בדרך של תרומה חברתית, ומאידך - תאפשר המשך העסקתו בתחום הבנייה.

הנאשם הביע הסכמתו לביצוע של"צ, שגובש בהיקף של 100 שעות מסגרת אגף הרווחה בכפר סבא בסיוע עבודות אחזקה.

4. ב"כ המאשימה טען לעונש כי הנאשם הורשע בשתי עבירות שבוצעו בשנת 2009 ו-2011. לחובתו עבר פלילי כשההרשעה האחרונה משנת 2014 בגינה ריצה 13 חודשי מאסר בפועל ושחרר באוקטובר 2014.

הנאשם החל בהליך טיפולי, הביע מוטיבציה וקיבל אחריות, שומר על אורח חיים נורמטיבי וניתק קשריו השוליים. השירות אף ממליץ להמשיך באפיק השיקומי.

הוסכם על הארכת התנאי בר ההפעלה בעניינו, לאור העובדה כי מדובר בעבירה משנת 2009, תחילת השיקום, והעובדה שלא נפתחו תיקי מב"ד נוספים מאז אותה הרשעה.

בתיק של הכשלת השוטר אין תנאי לחובתו, העבירה בוצעה בשנת 2011 ובמסגרתה הופעל כוח גם כלפי הנאשם שנלקח בחשבון במסגרת הסדר הטיעון. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, הודה וחסך זמן שיפוטי, הביע חרטה, ומצוי בעיצומו של הליך שיקומי שאין לקטוע אותו.

לאור האמור יש לאמץ עקרונית את המלצת השירות בתסקיר, בשני התיקים, אך בניגוד להמלצת התסקיר ל-100 שעות של"צ, המאשימה תעתור ל-200 שעות של"צ לצד מע"ת מרתיע וממושך, וצו מבחן לשנה. כמו כן

מתבקש פיצוי הולם למתלון וקנס כספי.

ב"כ הנאשם טענה לעונש, כי לאחר שחרורו ממאסר מבקש הנאשם לקחת את עצמו בדיים.

כתב האישום תוקן משמעותית בעניינו על רקע חומר הראיות, והעובדה כי הופעל נגד הנאשם טיזר.

בתיק שצורף- הגיעו להסדר שהיה תלוי תסקיר, ובתיק הנוכחי מדובר בעבירה משנת 2009 שבמקורו חודש בגין עבירת תגרה כלפי הנאשם והמתלון, אך כיוון שלמתלון לא היה עבר פלילי - התיק נגדו נסגר בהפקדה של תרומה בלבד מחוסר עניין לציבור.

בעקבות האמור, תוקן כתב האישום בעניינו של הנאשם לעבירה של תקיפה לפי סעיף 380 לחוק, אולם בעטייה של טענת אפליה תוקן כתב האישום לתקיפה סתם.

מעובדות כתב האישום ניכרת אף ההתנהגות הבעייתית של נהג האוטובוס, כאשר השניים הכו אחד את השני שלא כדין.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש לאמץ את המלצת השירות בתסקיר.

בכל הנוגע לפיצוי - מתבקש ביהמ"ש לא להטילו על הנאשם לאור עובדות כתב האישום, העדר נזק, חלוק הזמן וביטול כתב האישום שהוגש כנגד המתלון כאמור.

לגבי הקנס - מתבקש בימ"ש להתחשב בכך שהנאשם החל לעבוד בצורה מסודרת כטכנאי מזגנים, משכורתו דלה, והוא אף עבר להתגורר אצל הוריו. בנסיבות אלה, יש להטיל עליו התחייבות בלבד, או לחילופין קנס סמלי נוכח חלוק הזמן ואינטרס שיקומו של הנאשם.

5. הכרעה

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום מהם עולה התנהגות אלימה מצדו כלפי שני מתלוננים, בשני אירועים נפרדים.

במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים שעניינם שמירה על שלמות גופו של הפרט, בריאותו, שלום הציבור, לצד הגנה על העושים מלאכתם בשמירה על הסדר הציבורי ואכיפת החוק.

עם זאת, בחינת נסיבות העבירות המתוארות בכתבי האישום מעלה כי בכל הנוגע לאישום המצורף נשוא ת"פ 32186-12-10, מדובר בפגיעה ברף הנמוך ביותר של עבירת התקיפה.

מנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עולה כי ביום **15.7.09** נהג המתלון באוטובוס של חברת אגד מתחנה מרכזית כפר סבא ליישוב צופים. כשעלה הנאשם לאוטובוס, החל ויכוח בינו למתלון כיוון שהנאשם הניח ידו על מכשיר הכרטוס.

כשהגיע המתלון ליישוב צופים, ביקש ממנו הנאשם לרדת מהאוטובוס והחל ויכוח בנוגע לדלת הירידה, לאחר שבמהלך הנסיעה גידפו המתלון והנאשם זה את זה והתווכחו ביניהם.

לאחר שהמתלון החל בנסיעה מבלי לאפשר לנאשם לרדת מהאוטובוס, לחץ הנאשם על כפתורים בלוח המכוונים של המתלון בכוונה לנסות ולפתוח את דלת האוטובוס.

בתגובה קם המתלון מכיסא הנהג והחל הודף את הנאשם בידיו. כתוצאה מכך, החלו השניים מכים זה את זה עמוד 4

שלא כדין באמצעות אגרופים, והמתלונן נזקק לטיפול רפואי.

לאור האמור, הרי שמדובר לכל היותר בקטטה בין הנאשם למתלונן, שחלקה הפיזי החל ביוזמת המתלונן, זאת לאחר שהתגרה בנאשם בכך שמאן לאפשר לו לרדת מן האוטובוס.

הגם שהנאשם נגרר לקטטה ולחילופי המהלומות, והמתלונן אף נזקק לקבלת טיפול רפואי, הרי שבנסיבות המתוארות בכתב האישום המתוקן אין מדובר באירוע תקיפה "קלאסי" כי אם במצב בעייתי בו שני הצדדים תרמו ליצירת האירוע ולהסלמתו (**סעיפים 40ט(א)(5) ו-(7) לחוק**).

מהאמור לעיל עולה כי התנהגות הנאשם באירוע זה מהווה פגיעה ברף הנמוך של הערכים המוגנים.

לאור האמור, אין בנסיבות אלה כדי לפסוק פיצוי למתלונן באישום זה.

במצב דברים זה, למצער על העונש בגין אישום זה לחרוג לקולא במידה ניכרת ממתחם הענישה.

בכל הנוגע לאישום השני, הרי שביום **15.5.11** פונה כוח משטרת אזורי ומנע כניסת כלי רכב לרחוב ויצמן בכפר סבא בשל דיווח אודות חפץ חשוד על ספסל ציבורי, על פי הנחיית החבלן משה יצחק.

באותה עת הגיע הנאשם לאזור וסמ"ר יאיר פרויליק הביא לידיעתו כי הוא אינו יכול להמשיך בדרכו. בתגובה קילל אותו הנאשם באומרו לו "**אני כן עובר אתה לא תגיד לי מה לעשות**" והמשיך ללכת.

לפיכך, רץ השוטר בעקבותיו, חסם בגופו את דרכו של הנאשם לאזור, ובתגובה - דחף אותו הנאשם בחזהו. גם לאחר שהודיע לו השוטר על מעצרו - המשיך הנאשם לנסות להשתחרר מאחיזת השוטר, עד שהאחרון נאלץ להיעזר בחבלן שהגיע למקום ובשוקר חשמלי.

באירוע זה מהווים מעשיו של הנאשם פגיעה ברף הבינוני של ערכים אלה, לאור העובדה כי לא שעה להוראות השוטר, תוך שהוא מסכן את עצמו ואת השוטר, ולבסוף אף החל תוקף אותו תוך התנגדות למעצר.

עם זאת, העובדה לפיה נעשה כלפיו שימוש בשוקר חשמלי, חרף העובדה כי היה יחיד לעומת שוטר וחבלן משטרה, יכול להעיד כי בנסיבות אלה נעשה כלפיו שימוש בכוח במידה שיש בה כדי להקל עמו אף באישום זה.

הגם שמתחם הענישה הכולל בעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין **מאסר מותנה ל-10 חודשי מאסר**, הרי שבנסיבות אלה מצאתי כאמור כי יש לחרוג לקולא במידה ניכרת ממתחם זה בעניינו של הנאשם, הן על מנת שלא לפגוע בסיכויי שיקומו (**סעיף 40ד(א) לחוק**), כפי שיפורט להלן, והן בשל נסיבות מקלות של כתבי האישום בעניינו.

הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מעלה כי הנאשם צעיר כבן 31, בעל פלילי עשיר בין היתר בעבירות אלימות, סמים, ורכוש החל משנת 2004 ועד 2013, בגין הושתו עליו מאסרים לריצוי בפועל (**סעיף 40א(11) לחוק**).

יצוין כי את עבירת התקיפה ביצע הנאשם בעת שתלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה בן 8 חודשים, נשוא ת"פ 2684/08 (שלום פתח תקווה) מיום 16.11.2008.

מהתסקירים בעניינו עולה כי הנאשם בן 31, שמגיל צעיר בולטים קשייו להתמיד במסגרות חיו, בעל נטייה להתנהגות אימפולסיבית ואלימה, כשברקע לביצוע העבירות- עומדים קשייו בוויסות כעסיו וקשייו להתמודד עם גורמי סמכות.

עם זאת, הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון במיוחד לו, ואף צירף תיק נוסף התלוי כנגדו ובכך חסך זמן שיפוטי רב ויקר, ובכלל זה חסך את העדתם של המתלוננים (סעיף 40א(6) לחוק).

מהתסקירים בעניינו עולה כי הנאשם החל בתהליך שיקומי, נעזר במאסרו האחרון בגורמי טיפול בכלא, בדיקת השתן נמצאה נקייה משרידי סם, וכיום לאחר שחרורו - השתלב בהליך טיפולי במסגרת השירות לשליטה בכעסים.

כמו כן בפני השירות הביע חרטה על מעשיו ועל הפגיעה בשוטר, וניתק את קשריו השוליים (סעיפים 40א(4) ו-(5) לחוק).

מדיווח השירות בתסקיר המשלים עולה כי הנאשם מגלה אחריות ועומד בקשר שוטף עם השירות, משתתף במפגשים הטיפולים, מגיע כנדרש, ומשתף בעולמו הפנימי.

לאור האמור, מקום בו הנאשם עושה כל שלא ידו על מנת לתקן דרכיו, לא כל שכן בגיל צעיר כשכל עתידו האישי והמקצועי עדיין לפניו, על בית המשפט להירתם ולסייע בידו.

בנסיבות אלה, מצאתי לנכון לכבד את הסדר הטיעון שבין הצדדים, להאריך את התנאי בר הפעלה בעניינו של הנאשם, ולאמץ את המלצת התסקיר לענין הטלת צו של"צ בהיקף שהוצע.

איני סבורה כי יש מקום להיעתר לבקשת המאשימה להגדיל את היקף צו של"צ מעבר להמלצת התסקיר, זאת הן לאור האינטרס שלא לפגוע במאמצי שיקומו של הנאשם - המצוי כעת בעיצומו של טיפול קבוצתי, ובניסיונות לשוב ולהשתלב במסגרת תעסוקתית יציבה, לאחר שחרורו ממאסר, והן לאור נסיבות ביצוע עבירת התקיפה, והכשלת השוטר - בכל הנוגע לשימוש בשוקר חשמלי - שהינן בעייתיות מאוד בלשון המעטה.

6. לפיכך, הריני גוזרת על נאשם את העונשים הבאים:

א. מוארך מע"ת בר הפעלה מת.פ. 2684/08 (שלום פ"ת) בשנתיים נוספות.

ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירה של הכשלת שוטר.

ג. צו של"צ בהיקף 100 שעות - על פי תוכנית שירות המבחן.

ד. תיחתם התחייבות ע"ס 5,000 ₪ להימנע במשך שנה מכל עבירה בה הורשע.

לא תיחתם ההתחייבות - יאסר הנאשם למשך 60 יום.

7. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

8. ערבויות שהופקדו בתיקים שבכותרת - יושבו למפקידהם.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן

ניתן היום, ו' חשון תשע"ו, 19 אוקטובר 2015, במעמד הצדדים.